

ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN, afdeling HASSELT
1ste kamer

Vonnis van 18 november 2016

Rep. nr. 16/8564

Mevrouw Il Fi R.R. wonende te
eisende partij, vertegenwoordigd door Mr. S.Geraerts,
advocaat te

tegen:

OCMW HASSELT, met zetel te
partij, vertegenwoordigd door Mr. B.Knaeps, advocaat te
verwerende

1) PROCEDURE

De rechtbank heeft de stukken van het geding, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier ingezien en inzonderheid:

- de beslissing van verwerende partij van 12 mei 2016;
- het verzoekschrift van eiser houdende beroep tegen deze beslissing, neergelegd ter griffie op 12 augustus 2016;
- de besluiten voor verwerende partij neergelegd ter griffie op 12 oktober 2016;
- de stukken van partijen.

De partijen werden behoorlijk opgeroepen om aanwezig te zijn op de zitting van 21 oktober 2016 en werden in hun middelen en besluiten gehoord.

2) VOORWERP VAN HET GESCHIL

De bestreden OCMW-beslissing van 12 mei 2016 luidt als volgt:

"Art 1. Er wordt géén leefloon toegekend

Art 2. Deze beslissing is geldig vanaf 20 april 2016.

Wij motiveren deze beslissing als volgt:

Op het BCSD van 16 juli 2015 werd het leefloon reeds ingetrokken omwille van het feit dat u zich niet aan de afspraken hield: niet kwam opdagen op zitdagen, geen correcte sollicitatiebewijzen binnenbracht, geen rekeninguittreksels binnenbracht en ons geen zicht gaf op andere voorwaarden van het leefloon. U haalde voortdurend aan ziek te zijn, maar kon dit nooit staven met ziekteattesten.

Ons vermoeden dat u een koppel vormde met de heer [redacted] werd steeds door u ontkend.

Op het BCSD van 10 september wordt beslist om u terug leefloon toe te kennen, alsook een principiële huurwaarborg en een referentieadres. Bedoeling is om een traject te volgen richting eigen woonst aangezien u aangeeft niet meer langer te kunnen blijven wonen bij de heer [redacted]. Er worden duidelijke afspraken gemaakt aangaande het te volgen traject. Dit loopt goed tot eind oktober. Daarna komt u weer niet opdagen, heeft u voortdurend uitvluchten over de redenen dat u niet in orde bent. Uiteindelijk vernemen we niets meer van u en kunnen wij u ook niet meer aantreffen tijdens de verschillende huisbezoeken die we daarna deden. Op het BCSD van 21 januari 2016 wordt het leefloon, het referentieadres en de huurwaarborg terug ingetrokken. Op 20 April 2016 verschijnt u terug op de zitdag, met het verhaal dat u via een familielid een ticket naar Afrika hebt gekregen om daar de feestdagen door te brengen, en dat u er niet aan gedacht heeft ons te verwittigen omdat u zich niet goed voelde.

Tijdens het huisbezoek vernemen wij echter van dhr. [redacted] dat jullie samen op verlof zijn geweest. Daarnaast geeft dhr. [redacted] aan dat jullie een huishouden delen, een koppel zijn. Vandaar dat hij u steeds onderhield op de momenten dat er geen leefloon was. Gezien hij aangeeft over een pensioen te beschikken dat hoger ligt dat het leefloon, kunnen wij besluiten dat er geen bijkomend recht is op leefloon."

Middels verzoekschrift neergelegd ter griffie op 12 augustus 2016 tekent eisende partij beroep aan tegen deze beslissing.

3) ONTVANKELIJKHEID

Het beroep werd tijdig en geldig naar de vorm ingesteld.

De vordering is ontvankelijk.

4) BEOORDELING TEN GRONDE

4.1. De principes

Artikel 3 van de Wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie stelt onder meer als voorwaarde om aanspraak te kunnen maken op maatschappelijk integratie dat de aanvrager niet over toereikende bestaansmiddelen mag beschikken, noch er aanspraak op kan maken, noch in staat zijn deze hetzij door eigen inspanningen, hetzij op een andere manier te verwerven. Hij dient bovendien zijn rechten te laten gelden op uitkeringen die hij kan genieten krachtens de Belgische of buitenlandse sociale wetgeving.

Artikel 16 van de R.M.I. – wet bepaalt het volgende:

“§ 1. Onverminderd de toepassing van het bepaalde in § 2, komen alle de bestaansmiddelen in aanmerking van welke aard en oorsprong ook, waarover de aanvrager beschikt, met inbegrip van alle uitkeringen krachtens de Belgische of buitenlandse sociale wetgeving. Kunnen eveneens in aanmerking worden genomen binnen de perken bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bestaansmiddelen van de personen met wie de aanvrager samenwoont.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de modaliteiten van het onderzoek naar de bestaansmiddelen en stelt de regels vast van de berekening van die middelen.

§ 2. De Koning kan bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de inkomsten aanduiden die, hetzij voor het geheel, hetzij gedeeltelijk, niet in aanmerking komen bij het berekenen van de bestaansmiddelen.”

Met toepassing van artikel 34,§1 van het K.B. van 31 juli 2002 houdende algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie moet, in het geval de aanvrager een feitelijk gezin vormt met een persoon die geen aanspraak maakt op het genot van de wet, het gedeelte van de bestaansmiddelen van die persoon in aanmerking genomen worden, dat het bedrag overschrijdt van het leefloon bepaald voor de categorie van begunstigten bedoeld bij art. 14 §1, 1° van de RMI-wet. Twee personen die als koppel samenleven vormen een feitelijk gezin.

Art. 34 §3 RMI-besluit bepaalt tenslotte:

“In de andere gevallen van samenwonen met personen die geen aanspraak maken op het genot van de wet worden de bestaansmiddelen van die persoon niet in aanmerking genomen.”

Opdat er sprake zou zijn van een feitelijk gezin is vereist dat er sprake is van een verhouding die gekenmerkt wordt door:

- Het exclusieve karakter, in die zin dat er enkel twee mensen bij betrokken zijn;
- Het duurzaam karakter;
- Haar affectief-seksuele component.

(zie SIMOENS D., *“Handboek OCMW-dienstverlening”*, die Keure, Brugge, 2009, 120.)

De vereiste van het duurzaam karakter veronderstelt dat er sprake is van een samenwonen van 2 personen onder hetzelfde dak die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen en waarbij dit samenwonen niet van toevallige of duidelijk voorbijgaande aard is.

“De huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen” houdt in dat de persoon met wie de leefloongerechtigde samenwoont, in staat is een inbreng te hebben in dit huishouden die van materiële aard is. Het is echter niet noodzakelijk dat de samenwonenden al hun financiële middelen samenbrengen: het is voldoende dat zij bepaalde huishoudelijke inkomsten en

uitgaven gezamenlijk regelen. (Cass. 8 oktober 1984, *J.T.T.*, 1985, 112; Cass. 13 januari 1986, *T.S.R.*, 1986, 150; Cass. 10 mei 1993, *Arr. Cass.*, 1993, 480.)

Als uitgangspunt geldt dat de bewijslast nopens het bestaan van de samenwoning en het bestaan van een feitelijk gezin bij het OCMW ligt, dewelke het bewijs dient te leveren aan de hand van objectieve elementen, in principe ontleend aan het sociaal onderzoek.

Dit neemt echter niet weg dat iedere partij geacht wordt mee te werken aan de bewijsvoering en het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert. (art. 870 Ger. W.)

4.2. In concreto: het bestaan van een feitelijk gezin

Eisende partij woont reeds gedurende 2 jaar samen met de heer

Omdat eisende partij ten overstaan van het OCMW in het verleden steeds aangaf dat deze samenwoning voor haar slechts een tijdelijke oplossing was in afwachting van het vinden van een eigen woning en dat er bovendien geen sprake was van een liefdesrelatie, werd aan eisende partij een leefloon als samenwonende toegekend.

Het OCMW aanvaardde in het verleden aldus dat er geen sprake was van het vormen van een feitelijk gezin met de heer . Er werd dan ook geen rekening gehouden met de inkomsten van de heer bij de berekening van het leefloon van eisende partij.

Omdat eisende partij zich bovendien niet mocht inschrijven bij de heer werd haar door het OCMW tevens meermaals een referentie-adres toegekend. Hieraan werd de voorwaarde gekoppeld dat eisende partij het bewijs diende te leveren van haar inspanningen bij het zoeken van een woning.

Zowel de toekenning van een referentie-adres als de toekenning van het leefloon werden door het OCMW in het verleden meermaals stopgezet omdat eisende partij zich, althans volgens het OCMW, niet hield aan de haar opgelegde voorwaarden en onvoldoende medewerking verleende aan het OCMW. De begeleiding bij de dienst "Activering" verliep bij momenten moeizaam.

Op 20 april 2016 doet eisende partij wederom een leefloonaanvraag. Ze geeft alsdan aan dat zij van december 2015 tot februari 2016 in Afrika verbleven heeft.

Tijdens een huisbezoek op 10 mei 2016 verklaart de heer dat hij en eisende partij geliefden zijn en samen een huishouden voeren. Ze zijn ook samen naar Afrika getrokken.

De rechtbank acht het afdoende aangetoond dat eisende partij op het ogenblik van haar leefloonaanvraag van 20 april 2016 een feitelijk gezin vormde met de heer [naam] en dit gelet op het duurzaam en exclusief karakter van de samenwoning, het feit dat eisende partij niet aantoont dat zij inspanningen geleverd heeft om op zoek te gaan naar een eigen woning, het feit dat beiden een aantal maanden samen in Afrika hebben verbleven en de heer [naam] bevestigt dat er sprake is van een gemeenschappelijk gevoerde huishouding en een liefdesrelatie.

De heer [naam] geniet een pensioen van 1.300 EUR/m.

Het OCMW is aldus gerechtigd het gedeelte van het pensioen van de heer [naam] dat het bedrag overschrijdt van het leefloon bepaald voor de categorie van begunstigen bedoeld bij art. 14 §1, 1° van de RMI-wet mee in aanmerking te nemen en dit overeenkomstig artikel 34, §1 van het K.B. van 31 juli 2002.

Na een dergelijke aanrekening bestaat er in hoofde van eisende partij geen recht meer op een leefloon als samenwonende.

De vordering is ongegrond. De bestreden beslissing wordt bevestigd.

OM DEZE REDENEN

De Arbeidsrechtbank:

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, waarvan de voorschriften werden nageleefd;

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw C.WOUTERS, eerste substituut -arbeidsauditeur, waarop partijen niet repliceerden;

Na beraadslaging en op tegenspraak;

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond:

Bevestigt de bestreden beslissing van 12 mei 2016;

Verwijst het OCMW in de gerechtskosten met toepassing van artikel 1017, lid 2, Ger.W.

Laat de kosten aan de zijde van eisende partij en verwerende partij onvereffend wegens niet-indiening van een kostenbegroting.

Aldus gewezen door:

Mevrouw A.Snoeckx,
De heer B.Lombart,
De heer N.Kareme,

rechter, voorzitter van de kamer;
rechter in sociale zaken, werkgever;
rechter in sociale zaken, werknemer-bediende;

N.Kareme

B.Lombart

A.Snoeckx

en uitgesproken door voormelde voorzitter van de kamer, bijgestaan door griffier
Bram Vangeel in openbare terechtzitting van de arbeidsrechtbank Antwerpen
afdeling Hasselt van ACHTTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND ZESTIEN

~~B. Vangeel~~
(MR n° 106/2016)

A.Snoeckx